

for 1881—82 om Forstaaelsen af de tidligere under Navn af midlertidige Finantslove givne Bemyndigelser, en Uoverensstemmelse, som foranledigede Landstinget til med Rette at udtale, at slige Love i den hidtilværende Affattelse ere fuldkommen ubrugelige, en Udtalelse, Regjeringen fuldstændig maa slutte sig til. At give Love, som selve Lovgiverne ikke ere enige om, hvad bethde, er meningsløst. Og Landstinget spjode dertil, at det under alle Omstændigheder maatte forlange, at der gaves saadanne Love en Affattelse, om hvis Mening der var Enighed. Jeg haaber, at det er lykkes Regjeringen at give dette Forslag en saadan Affattelse, at der ikke let skal opstaa lignende Menighed om Meningen af Lovforlaget som den, der har gjort sig gjældende om de midlertidige Finantslove. Forlaget gaar ud paa at bemyndige til, indtil Finantsloven er given, dog ikke udover 30te April, at opkræve Statter og Afgifter og afholde de løbende Statsudgifter og nødvendige Statsudgifter, begrændset, i Righed med hvad vi kjende fra de midlertidige Finantslove, ved selve det for Aaret fremlagte Finantslovsforslag, hvortil dog i dette Forslag er føjet: med de Endringer, som begge Thing have vedtaget; det vil altsaa sige saavel med Tillæg dertil som med Afdrag derfra. Jeg skal endnu kun bemærke, at Lovforlaget er givet en anden Titel end midlertidig Finantslov, en Titel, som jeg antager, at man efterhaanden fra alle Sider er bleven enig om ikke passer for disse Bemyndigelser til at sætte sig ud over Grundlovens § 49. Thi Andet er det i Virkeligheden ikke, som har gaaet under Navn af midlertidige Finantslove. Lovforlagets Titel vil findes at være i nærmere Uoverensstemmelse med den Benævnelse, som disse Bemyndigelser havde indtil Aaret 1873; det er jo først fra den Tid af, at man har opfundet denne Benævnelse „midlertidig Finantslov“.

Formanden (Berg): Exemplarer af det fremlagte Lovforslag ville blive omdelte til de ærede Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Krigsministeren fremsætter a. Forslag til Lov om Fastføttelse af visse Kjøbstæder som Garnisonssteder og b. Forslag til Lov om Afgivelse af Grundarealer til Veirplads i Tidrummet fra den 1ste April 1885 til den 31te Marts 1886.

Krigsministeren (Bahrson): Det første af de to Lovforslag, jeg i Dag skal have den Ære at fremsætte her i Thinget, gaar ud paa en Fastføttelse af visse Kjøbstæder som Garnisonssteder. Det vil erindres, at Hærloven paabyder, at Garnisonsstederne fastføttes ved Lov. For at faae dette Bud opfyldt har der i de senere Aar været fremsat Forslag til Fastføttelse af visse Garnisonssteder baade i dette og det andet Thing, men uden at man er kommet til nogen Resultat. Naar jeg nu atter i Aar har taget Sagen op og kommer frem med dette Forslag, er det, fordi det i det Hele taget maa siges at være paatrængende nødvendigt, at man faar en Afgjørelse af disse Spørgsmaal. Sagen er nemlig den, at paa den ene Side ere Garnisonsforholdene i visse Kjøbstæder meget uheldige, og paa den anden Side kan man ikke undre sig over, at Kommunerne, som dog have gjort ikke ganske Lidt for at tilfredsstille de Fordringer, der fra Krigsbestyrelsens Side ere stillede med Hensyn til Garnisoneringen, dog nødig ville gaa videre uden at have en bestemt Garanti for, at de ikke under forandrede Forhold, skulle blive berøvede deres Garnison, og altsaa ligesvem forlange, at det skal blive fastslaaet ved Lov, at de og de Afdelinger skulle ligge i Garnison der. Ligeledes kan man ogsaa forstaa, at de ønske, det skal bestemmes, at de paa en let Maade, saaledes som det er antydet i Loven, kunne faae Udgang til Statslaan. Grunden til, at man kun har taget disse tre Byer med, nemlig Aarhus, Randers og Odense, er den, at det vistnok er de eneste Kjøbstæder, om hvilke man med Sikkerhed kan sige, at, hvorledes end Forsvarsforholdene blive ordnede i Fremtiden, ville de dog vedblive at være Garnisonssteder. Det er gamle Garnisonssteder, og de ligge i enhver Henseende saa gunstig, at det virkelig vilde være unaturligt nogensinde at tage Garnisonen bort fra dem. Med disse Ord skal jeg anbefale dette Forslag til videre Fremme af det høie Thing.

Det andet Forslag angaar Afgivelse af Grundarealer til Veirplads i næste Finantsaar. Det er et af de sædvanlig tilbagevendende Lovforslag, som der ikke er Meget at sige om, saa længe det nemlig ikke er definitivt afgjort, om vore større Øvelser skulle have Form af Øvelser i faste Veire. Det er endnu ikke fset; man har ganske vist forsøgt at holde to Mars Kantonnementsøvelser, men Spørgsmaalet kan dog vistnok ikke siges definitivt at være afgjort. Saa længe dette ikke er afgjort, er det jo naturligt, at man søger at bevare Raadigheden over det Veirterrain, man tidligere har benyttet ved Hald. Der findes nemlig derpaa Etablissementer,